

Śp. Barbara Ciszewska-Olczakowa

Wspomnienie pośmiertne o śp. lek. Barbarze Ciszewskiej-Olczakowej

2 III 2009 r. odeszła z naszego grona śp. lek. Barbara Ciszewska-Olczakowa, wieloletni ordynator Oddziału Zakaźnego i III Oddziału Wewnętrznego Szpitala Miejskiego im. Przemysła II w Kaliszu, bardzo ceniona i znana lekarka, specjalistka z zakresu chorób wewnętrznych, chorób zakaźnych i medycyny społecznej.

Śp. Barbara urodziła 14 XII 1928 r. w Turku. Rodzicami byli Zygmunt i Stanisława z domu Pszczoła. Naukę rozpoczęła w Turku. Gdy miała 12 lat wybuchła wojna i przez cały okres okupacji przymusowo pracowała. Po wojnie kontynuowała naukę w liceum im. Tadeusza Kościuszki w Turku, które ukończyła 1949 r. uzyskując świadectwo dojrzałości z wynikiem bardzo dobrym. Jeszcze tego samego roku rozpoczęła studia na Akademii Medycznej w Łodzi. Dyplom lekarza uzyskała w 1954 r. i był to dyplom z wyróżnieniem. Dalsze swoje życie osobiste i zawodowe związała z Kaliszem. Na swoją specjalność zawodową obrała internę. Przez pierwsze 8 lat pracowała na Oddziale Wewnętrznym kaliskiego szpitala. Najpierw jako młodszy asystent, a następnie, po zdaniu w 1958 r. egzaminu specjalizacyjnego I^o z chorób wewnętrznych, jako asystent. Tytuł specjalisty II° z zakresu chorób wewnętrznych uzyskała w 1962 r. Jako starszy asystent jeszcze przez rok pracowała na Oddziale Wewnętrznym. W VI 1963 r. powierzono jej obowiązki ordynatora Oddziału Zakaźnego. W związku z objęciem tej funkcji śp. Barbara rozpoczęła specjalizację z chorób zakaźnych i już po 2 latach, w 1965 r., uzyskała tytuł specjalisty w tej dziedzinie. To pozwoliło jej objąć stanowisko ordynatora Oddziału Chorób Zakaźnych w Kaliszu. Tym oddziałem kierowała przez 10 lat. Były to bardzo trudne lata dla oddziałów zakaźnych w Polsce, gdyż był to okres ogromnej zachorowalności na wirusowe zapalenie wątroby, czyli tzw. żółtaczkę zakaźną i niejednokrotnie zdarzały się zachorowania o bardzo ciężkim przebiegu klinicznym. Śp. Barbara na stanowisku ordynatora Oddziału Chorób Zakaźnych radziła sobie bardzo dobrze. Pracowała z wielkim zaangażowaniem i poświęceniem. Warto przytoczyć opinię ówczesnego specjalisty wojewódzkiego w zakresie chorób wewnętrznych profesora Macieja Gębickiego, który o śp. Barbarze wyraził się w następujących słowach: „*wykazywała się wielką starannością w pracy zawodowej i doskonałym przygotowaniem teoretycznym*”. Kolejny etap pracy zawodowej śp. Barbary to ordynatura III Oddziału Wewnętrznego Szpitala im. Przemysła II w Kaliszu. Stanowisko ordynatora tego oddziału objęła w czerwcu 1975 r. Okres kierowania III Oddziałem Wewnętrznym to między innymi czas zmagania się z epidemią neuroinfekcji. Przez 1,5 roku III Oddział Wewnętrzny został przejściowo przekształcony w Oddział Neuroinfekcji i hospitalizował 1,5 tysiąca chorych na zapalenie mózgu z całego województwa kaliskiego. Funkcję ordynatora III Oddziału Wewnętrznego śp. Barbara pełniła aż do przejścia na emeryturę tj. do IX 1993 r. W następnych latach nie przestała pracować zawodowo. Swoją ogromną wiedzą internistyczną i wieloletnim doświadczeniem lekarskim służyła pacjentom w Specjalistycznej Poradni Internistycznej oraz udzielała konsultacji internistycznych w Szpitalu Chorób Płuc i Gruźlicy w Wolicy. Pracowała aż do 1999 r. Przez wszystkie lata swojej pracy zawodowej była powszechnie cenioną lekarką. Miała opinię, zarówno wśród chorych, jak i wśród lekarzy, bardzo dobrego diagnosty, posiadającego gruntowną i szeroką wiedzę internistyczną. Zawsze starała się być na bieżąco z piśmiennictwem medycznym, co sprawiało, że leczyła trafnie i nowocześnie.

Była nauczycielem dla wielu młodych lekarzy. Pod jej kierunkiem specjalizację I^o z chorób wewnętrznych uzyskało 28 lekarzy, II° z chorób wewnętrznych 5 lekarzy oraz 2 lekarzy uzyskało I^o

specjalizacji z chorób zakaźnych.

Poza leczeniem chorych i szkoleniem młodych lekarzy, znajdowała śp. Barbara również czas na pracę naukową. Opublikowała łącznie siedem prac naukowych, między innymi w „Zeszytach Naukowych KTL”, w „Parazytologii Lekarskiej” i w „Pamiętnikach” ze Zjazdów Epidemiologów i Lekarzy Chorób Zakaźnych.

Jej zaangażowanie i fachowość w pracy dostrzegali także przełożeni. W 1984 r. otrzymała medal 40-lecia PRL, w 1985 r. srebrny Krzyż Zasługi oraz w 1988 r. odznakę za wzorową pracę w służbie zdrowia.

W życiu rodzinnym była wzorem dobrej żony i matki. Wraz z mężem, drem n. med. Stanisławem Olczakiem, wieloletnim ordynatorem Oddziału Zakaźnego w Kaliszu, wychowała dwoje dzieci. Syn poszedł w ślady rodziców. Został lekarzem, specjalistą w zakresie ginekologii. Córka – magister chemii – pracuje jako nauczyciel w zespole Szkół Samochodowych w Kaliszu.

Była także członkiem towarzystw lekarskich: Towarzystwa Internistów Polskich (przez jedną kadencję wchodziła w skład Zarządu tego Towarzystwa), Towarzystwa Lekarzy Chorób Zakaźnych i Epidemiologów oraz Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego, do którego należała od początku swojej pracy zawodowej.

Msza św. żałobna odbyła się 6 III 2009 r. w bazylice św. Józefa w Kaliszu, tam żegnał Zmarłą prezes KTL dr n. med. Piotr Suda, a pogrzeb na cmentarzu tynieckim w Kaliszu.

Prezes KTL dr n. med. Piotr Suda

Cześć Jej pamięci!